

[Alfred Jensen.]

de ønsker, enkeltpersoner kan have om at få ferien udenfor den egentlige ferieperiode. Dermed giver man også arbejdere i al almindelighed sikkerhed for, at der ikke sker noget attentat på de ferieregler, som stort set skulle være gældende for fagets arbejdere.

Jeg tænker her på den bestemmelse, der findes, om, at den 12 dages ferie skal falde i sommermånederne og de 6 dage skal falde i vintermånederne. Den bestemmelse er vi ikke tilfredse med; derfor har vi stillet et underændringsforslag til ændringsforslag nr. 9 gående ud på, at sidste punktum affattes således:

„Direktøren skal dog, forinden afgørelse træffes, forhandle med de i 1. punktum nævnte organisationer.“

Vi er heller ikke tilfredse med ændringsforslaget til § 12, som findes under nr. 16 i betænkningen. Det er vor opfattelse, at den forringelse, der her sker, ikke er nødvendig. Derfor vil vi ikke kunne stemme for dette ændringsforslag; vi vil tværtimod stemme imod det, således at den ikrafttrædelsesdato, som oprindeligt var foreslået i loven, bliver gældende.

Dernæst vil jeg gerne sige, at vi jo ikke med disse vore ændringsforslag og underændringsforslag er nået frem til det, vi ønsker fastsat i ferieloven. Der er andre ændringer, vi kunne ønske gennemført. Lad mig for det første nævne, at vi finder det uhensigtsmæssigt og forkert, at man fortsat holder de personer, der kommer ind under medhjælperloven, undtaget fra den almindelige ferielovs bestemmelser. Derfor har vi foreslået, at nr. 3 i § 1, stk. 2, udgår. Hvis man gennemfører dette forslag, skal der ikke være særlige bestemmelser i medhjælperloven om medhjælperens ferie. Derfor foreslår vi samtidig, at § 20 i medhjælperloven udgår. Læser man, hvad der står i denne § 20, selv efter den ændring, der er foreslået af ministeren, vil man se, at medhjælperen kun får ret til højst 6 dages samlet sommerferie i den almindelige ferieperiode, 6 dages sammenlagt ferie udenfor den egentlige ferieperiode og resten — hvis han får 18 dages ferie — som enkelte dage. Vi mener, at denne forskelsbehandling ikke længere kan opretholdes; derfor har vi stillet ændringsforslag til § 1 i medhjælperloven.

Dernæst foreslår vi — man kan godt sige i

samme forbindelse —, at stk. 4 i § 4 i ferieloven udgår. Det vedrører det samme forhold, idet loven stiller landarbejderne ringere end arbejdere og funktionærer i al almindelighed. Jeg har ved tidligere lejlighed gjort opmærksom på den urimelighed, der er i en sådan forskelsbehandling. Da ferieloven i sin tid var til første behandling her i tinget i 30erne, stillede vi forslag om, at landarbejderne ikke skulle udsættes for en sådan forskelsbehandling.

Der er imidlertid andre bestemmelser, som vi også har en vis betænkelighed ved, og det er bl. a. 2. punktum i stk. 1 i § 4. Her står:

„Hvor hensynet til produktionen kræver det, kan denne del af ferien dog efter arbejdsgiverens bestemmelse gives i form af enkelte feriedage.“

Nu ved jeg meget vel, at der hertil kommer en lille ændring som følge af udvalgets arbejde, men det principielle i det, at ferien kan gives som enkelte dage, opretholdes jo, og vi er ikke tilhængere af, at man skal kunne dele ferien op, hverken sommerferien eller vinterferien, sålænge man kun har 18 dages ferie. Vi ønsker en samlet sommerferie; når vi endelig skal have en deling af ferien, som det foreslås her, vil vi i hvert fald sikre os imod, at arbejdsgiveren ensidigt kan bestemme, at ferien skal deles op, for det er det, der er tale om her. Det forekommer mig, man må sørge for, at der i hvert fald gives mulighed for, at der er enighed mellem arbejdsgiver og arbejder om et sådant anliggende; det er der jo ikke. Hvor der er fagforeninger, vil man i nogen grad kunne forhandle om spørgsmålet, og i så tilfælde vil jeg nok tro man kan finde frem til en fornuftig og rimelig ordning.

Men denne lov gælder jo også arbejdere, som ikke er medlemmer af fagforeninger, og som ikke har nogen organisation til at tale deres sag, og det er klart, at disse arbejdere, såfremt man har en sådan bestemmelse i loven, stilles meget svagt overfor deres arbejdsgivere. Det er ikke sikkert, deres interesser og tarv falder sammen med arbejdsgiverens — jeg vil ikke sige tarv, jeg vil hellere sige de nykker, han eventuelt kan have. Derfor foreslår vi, at denne bestemmelse udgår.

Vi har dernæst haft betænkelighed ved stk. 7 i § 5, fordi det jo ikke af dens ordlyd klart fremgår, hvor stor en del af lønnen der skal lægges til grund ved beregning af